

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/195/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217572
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šoltýsová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7612217572.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31. decembra 2012, č.k. 6C/139/2012-29 a uzneseniu zo dňa 25. júna 2013, č.k. 6C/139/2012-63 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 31. decembra 2012, č.k. 6C/139/2012-29 a vec vracia na ďalšie konanie.

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 25. júna 2013, č.k. 6C/139/2012-63.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 31. decembra 2012, č.k. 6C/139/2012-29 súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť v lehote 10 dní zaplatiť súdny poplatok v sume 11 x 66,- eura, t.j. 726,- eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (príloha zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení).

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil bez náhrady. V odvolaní uviedol, že nepodal námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p.. Spoplatňovanie fiktívneho návrhu je preto bezpredmetné. V žalobe uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania a sú teda vo veci zaujatí (§ 14 O.s.p.). Súd prvého stupňa má preto postupovať zákonným spôsobom a podľa § 12 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 12 ods. 3 O.s.p. požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Vo veci nejde o vhodnosť, ale nutnosť. Vec musí byť prikázaná inému súdu preto, aby konanie bolo spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca. Ak by aj súd mal za to, že vo veci je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a zákona o súdnych poplatkoch tvrdil, že mu nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť súdne poplatky. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené. Rovnako sa to týka poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov. V zmysle tohto ustanovenia v konaní súdne poplatky neplatí.

Podaním zo dňa 20. júna 2013 žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania, v ktorom zároveň navrhol, aby súd konanie prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu

na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Návrh oprel o ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a ods. 2 písm. c/ O.s.p..

Uznesením zo dňa 25. júna 2013 č.k. 6C/139/2012-63 súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že návrhu nemožno vyhovieť, lebo nie je daný zákonný dôvod na prerušenie konania. Žalobca sa domáha nároku, ktorý je súd v predmetnom konaní oprávnený riešiť a nedospel k záveru, žeby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci bol v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

V dôvodoch uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Zo zásady spravodlivého súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní. Ak odôvodnenie výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania neobsahuje opis konkrétnych okolností a dôvodov umožňujúcich súdu pokračovať v konaní, ide o rozhodnutie nepreskúmateľné. Uviedol, že podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu.

Odvolací súd na základe podaných odvolaní vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenia a konanie im predchádzajúce (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie zo dňa 31. decembra 2012, č.k. 6C/139/2012-29 je potrebné zrušiť a odvolanie žalobcu proti uzneseniu zo dňa 25. júna 2013, č.k. 6C/139/2012-63 je nedôvodné.

Podľa § 15a ods. 1 O.s.p. účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

Podľa § 15a ods. 2 O.s.p. účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa ods. 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený.

Podľa § 15a ods. 3 O.s.p. v námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení vyplýva právo účastníkov uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť a zároveň obsahuje obligatórne náležitosti pre námietku zaujatosti, medzi ktoré patrí označenie sudcu proti ktorému námietka smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený a okolnosť, kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Iba na podania, ktoré nespĺňajú náležitosti námietky zaujatosti súd neprihliada a v takomto prípade sa vec nadriadenému súdu ani nepredkladá.

V prejednávanej veci zo žalobného návrhu žalobcu vyplýva, že tento v úvode žalobného návrhu upozorňuje na skutočnosť o predpojatosti okresného súdu, ktorý má vec prejednať. Podľa názoru žalobcu súd prvého stupňa zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na jeho strane a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Uviedol, že ak bol sám okresný súd ako štátny orgán škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčený, aby prostredníctvom sudcov rozhodoval predmetný spor. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 65/05 ktorý sa práve vyjadril k potrebe uplatňovania objektívneho hľadiska pri posudzovaní skutočností významných pre rozhodovanie o nezaujatosti sudcov. Bol teda toho názoru, že pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves by porušilo jeho právo na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože

podľa rozvrhu práce, na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Navrhol preto, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia Okresného súdu Spišská Nová Ves sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca uplatnil v konaní námietku zaujatosti, ktorá má obligatórne náležitosti vyžadované ust. § 15a ods. 3 O.s.p. pre námietku zaujatosti a správne súd prvého stupňa postupoval, ak podania žalobcu podľa obsahu posúdil ako uplatnenú námietku zaujatosti podľa citovaného ust. § 15a ods. 1 O.s.p. a vec predložil nadriadenému súdu na rozhodnutie o nej. Krajský súd v Košiciach aj o námietke zaujatosti rozhodol (uznesenie zo dňa 18. októbra 2012, č.k. 1NcC/34/2012-17).

Dôvodná nie je ani námietka žalobcu, ak uvádza, že v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch v konaní súdne poplatky nemá povinnosť platiť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení platnom do 30.9.2012, od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania sa platí súdny poplatok v sume 66,-eur.

Z tohto dôvodu skutočnosť, že konanie (o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom) bolo do 30.9.2012 od súdnych poplatkov vecne oslobodené, nemá vplyv na zákonnú povinnosť žalobcu zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti.

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.10.2012 č.k. 6C/139/2012-8 súd rozhodol o spojení konaní vedených na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 6C/139/2012, 6C/142/2012, 6C/148/2012, 6C/167/2012, 6C/182/2012, 6C/188/2012, 6C/204/2012, 6C/212/2012, 6C/213/2012, 6C/224/2012, 6C/231/2012, 6C/241/2012, 6C/247/2012, 6C/272/2012, 6C/273/2012, 6C/292/2012, 6C/299/2012, 6C/314/2012, 6C/324/2012, 6C/325/2012 a 6C/336/2012 na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 6C/139/2012, pričom žalobca vzniesol námietku zaujatosti v každej z týchto spojených vecí.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (§ 167 ods. 2 O.s.p.).

Citované ust. § 157 ods. 2 O.s.p. sa v spojení s cit. § 167 ods. 2 O.s.p. uplatňuje aj pri rozhodovaní súdu podľa zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v platnom znení (event. v posudzovanej veci v znení platnom do 30.9.2012).

Z obsahu preskúmaného uznesenia vyplýva, že súd uložil žalobcovi povinnosť v lehote 3 dní zaplatiť súdny poplatok v sume 11 x 66,- eur, t.j. spolu 726,- eur za vznesenú námietku zaujatosti bez toho, aby špecifikoval, v ktorých konaniach vyrubil súdny poplatok podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb..

Z uvedeného dôvodu nie je možné posúdiť, či vec správne právne posúdil.

Práve z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním žalobcu napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie (ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o druhé z napadnutých uznesení zo dňa 25. júna 2013 (č.l. 63), ktorým bol návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, zamietnutý, aj toto rozhodnutie súdu prvého stupňa zodpovedá zákonu.

Žalobca navrhol prerušiť konanie vo veci s odôvodnením, že sú dané dôvody na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ vety prvej a ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p..

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ vety prvej O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. upravuje obligatórne prerušenie konania; to znamená, že súd má povinnosť prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o prípady v ktorých je súd viazaný rozhodnutiami iných vnútroštátnych a medzinárodných súdnych orgánov (§ 135 ods. 1 O.s.p.).

Žalobca v posudzovanom prípade svoj návrh na prerušenie konania odôvodňoval poukazom na svoju sťažnosť podanú na Ústavnom súde Slovenskej republiky odôvodňovanú porušením jeho práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý súdny proces a na zákonného sudcu. Aj keď uvedené práva patria medzi základné práva chránené ústavou (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky) a rozhodnutím ústavného súdu, ktoré sa týka takýchto práv je súd v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný, samo podanie takejto sťažnosti (ktoré v danom prípade žalobca doposiaľ ani nepreukázal) ešte nie je dôvodom na prerušenie konania podľa cit. ustanovenia § 209 ods. 1 písm. b/ vety prvej O.s.p.. Samo podanie sťažnosti nemá totiž odkladný účinok (§ 52 ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov) a žalobca ani nepreukázal, že by konanie o jeho sťažnosti bolo v štádiu, kedy je aspoň predpoklad jeho úspešnosti. Nepreukázal totiž, že by jeho sťažnosť už bola ústavným súdom prerokovaná a prijatá na ďalšie konanie (v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu - § 25 ods. 3 cit. zákona) a teda, že napr. nebude odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Navyše stotožniť sa treba aj s dôvodmi napadnutého uznesenia v časti, v ktorej poukázal na to, že žalobca sa v konaní domáha nároku, ktorý je súd oprávnený v tomto konaní riešiť, keďže sťažnosť sa týka (len) procesnej otázky (rozhodnutia nadriadeného súdu o návrhu žalobcu vylúčiť sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves z prejednávania a rozhodovania veci) (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Správny je aj záver súdu prvého stupňa v tom smere, že nie je daný ani dôvod pre prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Uvedené ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť, keďže tu ide len o procesnú možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Súd pri svojej úvahe o prerušení konania podľa uvedeného ustanovenia musí prihliadať na princíp hospodárnosti konania, lebo práve hľadisko hospodárnosti konania je pri rozhodovaní o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. rozhodujúcim hľadiskom. Z uvedeného vyplýva, že súd nie je povinný konanie prerušiť ani vtedy, ak prebieha iné (občianske súdne) konanie, kde sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre výsledok jeho konania. V danom prípade súd prvého stupňa správne uzavrel, že sťažnosť žalobcu ani nezakladá také konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre jeho rozhodnutie.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 25. júna 2013 č.k. 6C/139/2012-63 ako vecne správne.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.